

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2062/2025
02.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Рајко Н. Крејовић, адвокат из ..., против туженог Ортачког адвокатског друштва "Николић – Кокановић" из Београда, чији је пуномоћник Небојша Петровић, адвокат из ..., ради утврђења и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж1 978/2024 од 23.01.2025. године, у седници одржаној 02.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против става другог изреке решења Вишег суда у Београду Гж1 978/2024 од 23.01.2025. године.

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против преосталог дела решења Вишег суда у Београду Гж1 978/2024 од 23.01.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против преосталог дела решења Вишег суда у Београду Гж1 978/2024 од 23.01.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду П1 3295/13 од 13.08.2024. године, одбијен је предлог тужиле за враћање у пређашње стање.

Решењем истог суда П1 3295/13 од 13.10.2022. године, одлучено је да се тужба тужиле сматра повученом.

Виши суд у Београду је, решењем Гж1 978/24 од 23.01.2025. године, ставом првим изреке, одбио, као неосновану, жалбу тужиле и потврдио решење Првог основног суда у Београду П1 3295/13 од 13.08.2024. године. Ставом другим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужиле и потврђено решење Првог основног суда у

Београду П1 3295/13 од 13.10.2022. године. Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, тужила је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Тужени је доставио одговор на ревизију тужиле, захтевајући накнаду трошкова ревизијског поступка.

Врховни суд је испитао побијано другостепено решење у делу којим је потврђено решење Првог основног суда у Београду П1 3295/13 од 13.10.2020. године (о повлачењу тужбе), у смислу одредбе члана 408., у вези члана 420. став 1, 2. и 6. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 10/23), и члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), имајући у виду да је предмет спора утврђење постојања радног односа тужиле код туженог, у смислу одредбе члана 441. Закона о парничном поступку, па је утврдио да је ревизија тужиле неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, пуномоћник тужиле је дошао на рочиште заказано за 10.06.2020. године које није одржано због недостатка процесних претпоставки, па му је саопштен термин наредног рочишта које је заказано за 13.10.2020. године у 12,00 часова. На то рочиште, пуномоћник тужиле није дошао, а пуномоћник туженог је изричито одбио да расправља и предложио да суд утврди повлачење тужбе.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су одлуку да се тужба тужиле сматра повученом донели применом одредбе члана 311. став 2. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су правилно применили одредбу члана 311. став 2. Закона о парничном поступку, при одлучивању да се тужба тужиле сматра повученом. Том одредбом прописано је да ако са рочишта неоправдано изостану тужилац и тужени или одбију да расправљају, тужба се сматра повученом. Пошто на рочиште заказано за 13.10.2020. године, на које је уредно позван, пуномоћник тужиле није дошао, а изостанак није оправдао, следи да су били испуњени услови прописани одредбом члана 311. став 2. Закона о парничном поступку да се тужба тужиле сматра повученом.

Наводи тужиле о разлозима због којих је њен пуномоћник пропустио рочиште заказано за 13.10.2020. године, су без утицаја на одлучивање, имајући у виду да је њен предлог за враћање у пређашње стање, у погледу пропуштања тог рочишта, правноснажно одбијен.

На основу одредбе члана 414. став 1., у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог Закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог Закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиље у погледу одлуке о одбијању њеног предлога за враћање у пређашње стање.

Предмет тражене правне заштите је одлука о предлогу тужиље за враћање у пређашње стање коју је суд донео применом одредбе члана 109. став 1. Закона о парничном поступку. Неправилна примена одредбе процесног закона представља битну повреду одредаба парничног поступка, а то није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије изјављене против правноснажног решења о предлогу тужиље за враћање у пређашње стање, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 420. став 1. и 6. Закона о парничном поступку, и утврдио да ревизија, против тог решења, није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан.

Решењем другостепеног суда, донетим у погледу предлога тужиље за враћање у пређашње стање, поступак се правноснажно не окончава, што значи да ревизија против тог решења није дозвољена у смислу одредбе члана 420. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413., у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

Туженом трошкови на име ангажовања пуномоћника, адвоката, за састав одговора на ревизију и за судске таксе, нису били потребни у смислу одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу четвртом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**